

עמיתם למיקצוע לפי הכללים הי
מקובלים בשולי הענף. הוצאת דיכרר
רואר מהתיבה אינה פעולה חוקית.
דרכים אחרות. ימים אחרים
אחרי שסיוון תפס את הצעיר שסחב
דיכררדואר, עצרה מיטרת תל-אביב
את שני החוקרים. בחיפוש במישרו
של תבור נמצאו מיכתבים של סיוון
מיורשלים. אצל ברזילי לא נמצא דבר
שיסגיר קשר כלשהו בינו ובין תפיסת
הצעיר, שטען כי הועסק על-ידי
ברזילי. אך בדיקה נוספת העלתה,
שלמעשה ברזילי היה קבלן-מישנה של
תבור.

שני העצורים הועברו לחקירה
במיטרת-ירושלים והבנק מיהר להת-
נער מקשריו עם ברזילי ותבור. הבנק
טען שכאשר שכר את שירותיהם, הוא
לא העלה על דעתו שהם יחפשו חומר
על "סיוון רווקא בדרך זאת.

הבנק גם עושה מאמץ להשתיק את
הפרשה ולהצניעה. אך שלא לייחס,
אומרים בבנילאומי הראשון שכך
נוהגים גם בנקים אחרים, המבקשים
לדעת מהו שוויים האמיתי של ניכסי
לקוח בעייתי.

עתה, כנראה, ייאלץ הבנק לחפש
דרכים אחרות להוציא את כספו מסיוון.

נוער

לנבוח. לגרגר וליירר

תצלומים של אקדחים

ובמה שיותר מוות

ורצח בעיתון-מחתרת

המחתרת התיקשורתית פועלת כי
מלוא המרץ. יש כבר כחד של מישל
אופטובסקי, מישמעת של גיגי אופיר,
כבר של קוני אור ואפי שפריר,

עמוד "יומניטי עכשיו"

של מי החיים האלה. לעזאזל!

ועכשיו יצא עיתון-מחתרת חדש:
יומניטי עכשיו. כותבים ומוציאים
לאור: גלעד פרדה ודויד לבאי.
כמו כל מחתרת ראוייה לשמה, גם
גלעד ודויד מבקשים לזעזע. הכסא
שלם הוא הרבה תצלומים של
אקדחים, כמה שיותר מוות, קברים
ורצח בתצלומים ובמילים. וכל זה
בנסיון למחות נגד הגזענות והכיבוש.
גם אנחנו יכולים. דויד לבאי,
תלמיד כיתה י"ב בתיכון ע' א'
(המשך בעמ' 2)

בנקים הבלשים בעיקבות תיבת הדואר

שיטות לא שיגרתיות של בנק לא שיגרתית

החוקר הפרטי הירושלמי ברוך סיוון
מנוסה כבר שנים רבות בחקירות
מסובכות ומוזרות. אך חקירה כמו זו
שהוא היה קשור בה לאחרונה לא היתה
לו לעולם. סיוון, נמוך קומה ומשופם,
אישי-מיטרה לשעבר, הבחין מזה זמן
מה שדיכררדואר הממוענים אליו לא
מגיעים לתיבת-הדואר שלו. סיוון,
חשדן מטיבעו, החליט לשים מארב
לדורו ולבחון מדוע הדואר איננו מגיע
ליעדו.

תוצאות המארב לא איכזבו. זמן
קצר אחרי שהתמקם סיוון בתצפית
מול תיבת-הדואר שלו, נתפס צעיר
המוציא ממנה מיכתבים אישיים
שיועדו לו. סיוון עצר את הצעיר
והכניס אותו למישרו. שם הוא הצליח
לגבות ממנו הודאה מפתיעה, לקבל
ממנו את דיכררדואר שלו שהיו
בידיו, ואחר-כך הסגירו למיטרה.

מסקנות מדהימות. המידע
שמסר הצעיר: הוא הועסק לצורך
התחקות אחרי סיוון על-ידי חוקר פרטי
אחר, אהוד ברזילי מאהוד חקירות
בתל-אביב, אף הוא איש מיטרה
לשעבר, קצין-מודיעין בכיר.

סיוון לא הבין מדוע עמיתים
למיקצוע מחטטים בנעשה אצלו, עד
שזוכר באיוה סוג של מיכתבים התי-
עניין הצעיר שתפס. המדובר היה
במיכתבים שעסקו בפירוט מצבו ה-
כספי והכלכלי של סיוון, בעיקר
בהודעות מבנקים והודעות לתשלום

ה"טלית" בקבנה

מול מצלמות הטלוויזיה: אשתו של
שרי-החזן מבקשת לעצמה הילה דומה
לזו של עליזה בגין. בעבר נתנה בגין
המנוחה חסות לטלית, והמצלמות
התרכזו בה זמן רב.

חשיבות הטלית היא בכך
שבאמצעותו ייאספו, קרוב לוודאי,
כמה מיליוני דולארים למען הקשר
שים, כמוסדות-הסיעוד ובבתים פר-
טיים. הטלוויזיה עושה כמיטב יכולתה
שהערב, שהיא אחראית לו, יצליח
ויביא לתוצאות כספיות מניחות את
הדעת. כפי שהיה באירועים דומים
בעבר, לצורך זה מתכננים מכירה
פומבית, שבה יוכלו לקחת חלק רוכי
שים פוטנציאליים מחו"ל, באמצעות
ארבעה מוקדי-שידור מעבר-לים. את
המופע ומוקדי-השידור האחרים ינחו
כל כוכבי-הטלוויזיה, שנרתמו להצי-
גות הערב.

עתה מתחילים ברצינות לחפש
בכניין כלל בירושלים, שם יושבת הני-
הלת רשות-השידור, שהעיתות שמיר-
לובלסקי עלול לחבל באירוע כולו.
מנעמות הגיעו רמזים עבים שה-

לעיתונות על פעילות נעמת
כפרוייקט. התוצאות: אפס. שמה של
נעמת מוסתר היטב, ואת התהילה
הציבורית גורפת שמיר לברה, הטוענת
שולובלסקי מטפלת אך ורק באירועים
המקדימים את טלית, והטלוויזיה.
הדברים הגיעו לשולחנו של מיכה
ינון, יושב-ראש הוועדה-מנהל של
הרשות. הוא התייצב מייד לימינה של
שמיר, כשהוא קובע: "שולמית היא
היוזמת, ועכשיו תבוא מישיה מהמערך
ותיקח את התהילה לעצמה?"

רשות-השידור מבקשת לשלוף את
העוקץ המיפלגתי מהאירוע. אך
הדוברת הסימפטית של הרשות, ירדנה
הראל, נתקלה כבר השבוע בסממנים
של עימות פוליטי רציני.
ביום השלישי השבוע נערכה בתל-
אביב מסיבת-עיתונאים מטעם רשות
השידור, כהכנה לאירוע כולו. דוברת
הרשות קבעה, שיישתתפו במסיבה
שלוש נשים וגבר: שמיר, לובלסקי,
ינון והיא עצמה. לפני כן הופעלו עליה
לחצים כבדים מכל צד לשנות את סדר
הדוברים. היו אפילו שרצו כי לובלסקי

שתי הגברות לוחמות על הכבוד הכרוך במיבצע ההומניטרי — אך מלחמת הגנרליות עברה את הגבול

תנועה הגדולה אומנם אחראית ל-
מעשיה, והמתנדבות ערות לתפקיד
החיוני שהן ממלאות, אך לא בכל תנאי
הן יסכימו לבצע את חלקן — בוודאי
לא בתנאי של הסתרת חלקה של
נעמת ושל לובלסקי באירגון.
שמיר עדיין לא השיבה להן באיום
שהיא תצא מהפרוייקט. אין בדעתה
להפקיר את הבייבי שלה, אך היא
עושה כל מאמץ לאזן את חלקה של
נעמת באירוע בתמיכת אירגוני-נשים
אחרים, שהיקף עבודתם ויעילותם קטן
לאין שיעור מזה של נעמת והסת-
רותית.

בתוכנית יצפו בוודאי מאות אלפי
קשישים, שמישקלם האלקטרוני הוא
עשרות מנדאטים לכן לשתי ה-
מיפלגות יש אינטרס ברור להופיע
כמגינות הקשיש בישראל.
ההערכה היא שהשלב הבא יהיה
דיון בין הגברים בשתי המישפחות:
שמעון פרס, שולובלסקי מקורבת אליו,
וממלא מקומו, בעלה של שולמית.
נושא הדיון בפגישת-הפגישה בין ה-
שניים ישא אופי כמעט-אינטימי: איך
לפשר בין שתי הגברות ולהביא ל-
הצלחת המופע.

לא תדבר במסיבת-עיתונאים זו, כי
טענה שחלקה מסתיים בערב-המופע
לפני תחילתו, ולא אחריו.
גם נוסח ההזמנה למסיבת-העיתו-
נאים הקפיץ את ראשי נעמת. נאמר בו
כי "המיבצע נערך בחסות שולמית
שמיר — יו"ר המועצה למען הזקן.
ובעזרת לובלסקי — יו"ר מטה
ההתרמה".
בנעמת אמרו בזעם רב: "אנחנו לא
נסכים להיות כינור שני!"

העיתות עצמם באצו לקראת ערב
הטלית, והמופע בטלוויזיה מצפוי ל-
אחוזי-צפייה גבוהים מאוד, בעיקר בגי-
לל המופע של צמרת אמני-ישראל.

הוויכוח כעת הוא היכן יישב מי
באולם תיאטרון ירושלים. לנעמת
הגיעו ליחשופים מכיוון היוזמים
ונותני-החסות, שיו"ר מטה ההתרמה
אינה חייבת לשבת באולם עצמו, כי
פעילותה היא מחוץ לאולם שממנו
ישודר האירוע. בנעמת הציעו מייד
שגם שמיר לא תשב באולם, אלא
תפקח אישית על מלאכת איסוף-
התרומות באותו ערב. התשובה היתה
חריש-משמעות: לא! שמיר רוצה לשבת